

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
מיד הוציא יראתו מחיקו, ומחבקה ומנשקה, עד שנבקעה כריסו ונפלה יראתו לארץ ונפל הוא עליה. לקיים מה שנאמר (ויקרא כ"ו) ונתתי את פגריכם על פגרי גלולכם											○	◇	
בטר דאביקו ביה.												!	◇
(נחמיה ט') ויזעקו בקול גדול אל ה' אלהיהם	תא שמע:											■	◇
מאי אמור?												^	◇
בייא ביא היינו דאחריביה לביתא וקליא להיכלא, וקטלינהו לצדיקי, ואגלינהו לישראל מארעייהו, ועדיין הוא מרקד בינו. כלום יהבתיה לן אלא לקבולי ביה אגרא - לא איהו בעינן ולא אגריה בעינן	רב יהודה ואיתימא רב יונתן:											!	◇
בטר דאביקו ביה.												!	◇
יתבו תלתא יומא בתעניתא, בעו רחמי .												○	◇
נפל להו פיתקא מרקיא, דהוה כתיב בה אמת.												○	◇
שמע מינה חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת.	רבי חנינא:											■	◇
נפק כגוריא דנורא מבית קדשי הקדשים.												○	◇
אמר להו נביא לישראל: היינו יצרא דעבודה זרה.												○	◇
בהדי דקתפסי ליה - אישתמיט ביניתא מינה, ואול קליה בארבע מאה פרסי.												○	◇
אמרו: היכי ניעבד, דילמא משמיא מרחמי עליה?												○	◇
אמר להו נביא: שדוהו בדודא דאברא, וכסויה באברא, דשייף קליה. דכתיב (זכריה ה') ויאמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך האיפה וישלך את האבן העופרת אל פיה.												○	◇
אמרי: הואיל ועת רצון הוא ניבעי רחמי איצרא דעבירה												○	◇
בעו רחמי, אימסר בידיהו.												○	◇
חבשוהו תלתא יומי, איבעו ביעתא בת יומא לחולה - ולא אשכחו.												○	◇
אמרו: היכי נעביד? ניבעי פלגא - פלגא מרקינא לא יהבי.												○	◇
כחליגהו לעיניה. אהני ביה דלא איגרי איניש בקרובתיה.												○	◇
מעשה בנכרית אחת שהיתה חולה ביותר, אמרה: אם תעמוד היא אשה מחוליה - תלך ותעבוד לכל עבודה זרה שבעולם, עמדה והלכה לכל עבודה זרה שבעולם.	רב יהודה אמר רב:											○	◇
כיון שהגיע לפעור שאלה לכומרים: במה עובדין לזו?												○	◇
אמרו לה: אוכלין תרדין, ושותין שכר, ומתריזין בפניה.												○	◇
אמרה: מוטב שתחזור והוא אשה לחוליה, ולא תעבוד עבודה זרה בכך.												○	◇
אתם בית ישראל אינן כן - (במדבר כ"ה) הנצמדים לבעל פעור - כצמיד פתיל, (דברים ד') ואתם הדבקים בה' אלהיכם - כשתי תמרות הדבקות זו בזו.												○	◇
הנצמדים לבעל פעור - כצמיד על ידי אשה, ואתם הדבקים בה' אלהיכם - דבוקים ממש.	במתניתא תנא:											■	◇
מעשה בסבטא בן אלם שהשכיר חמורו לנכרית אחת, כיון שהגיעה לפעור אמרה לו: המתן עד שאכנס ואצא. לאחר שיצא אמר לה: אף את המתני עד שאכנס ואצא.	תנו רבנן:											○	◇
אמרה לו: ולא יהודי אתה?												○	◇
אמר לה: ומאי איכפת לך.												○	◇
נכנס, פער בפניו, וקינה בחוטמו,												○	◇
והיו כומרין מקלסין לו: ואומרים: מעולם לא היה אדם שעבדו לזו בכך.												○	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
הפוער עצמו לבעל פעור - הרי זה עבודתו, אף על גב דמיכוין לביזוי. הוורק אבן למרקוליס - זו היא עבודתו, אף על גב דמיכוין למירגמיה.										■	◇	.70	
רב מנשה היה קאזיל לבי תורתא	[רב מנשה]									○	◇	.70	
עבודה זרה היא דקאי הכא.	אמרו לו:									○		.70	
שקל פיסא שדא ביה	[רב מנשה]									○	◇	.70	
מרקוליס היא.	אמרו לו:									■		.70	
הוורק אבן למרקוליס תנן.	אמר להו: [רב מנשה]									■		.70	
אתא שאל בי מדרשא	[רב מנשה]									○		.70	
הוורק אבן במרקוליס תנן, אף על גב דמיכוין למירגמיה.	אמרו לו:									■	◇	.70	
אמר להו: איזיל אישקלה.	[רב מנשה]									^		.70	
אחד הנוטלה ואחד הנותנה חייב, כל חדא וחדא רווחא להבירתה שביק.	אמרו לו:									!		.70	
הנותן מזרעו למולך אינו חייב עד שימסור למולך ויעביר באש.											■	.70	
מסר למולך ולא העביר באש, העביר באש ולא מסר למולך, אינו חייב עד שימסור למולך ויעביר באש.											■	.70	
קתני עבודה זרה, וקתני מולך.											‡	.70	
תנן כמאן דאמר מולך לאו עבודה זרה היא.	רבי אבין:										!	.70	
אחד למולך ואחד לשאר עבודה זרה - חייב.	דתניא: [ת"ק]									◆	! ◇	.70	
למולך - חייב, שלא למולך - פטור	רבי אלעזר ברבי שמעון:									◆	! ◇	.70	
רבי אלעזר ברבי שמעון ורבי חנינא בן אנטיגנוס אמרו דבר אחד.	אביי:									◆	■ ◇	.70	
רבי אלעזר ברבי שמעון - הא דאמרן.										■	■	.70	
רבי חנינא בן אנטיגנוס										■	■	.70	
מפני מה תפסה תורה לשון מולך - כל שהמליכוהו עליהם, אפילו צרור, ואפילו קיסם	דתניא, רבי חנינא בן אנטיגנוס:									■	■	◇	.70
מולך עראי איכא בינייהו.	רבא:									◆	■	◇	.70
אינו חייב עד שימסרנו לכומרין. שנאמר (ויקרא י"ח) ומזרעך לא תתן להעביר למלך.	רבי ינאי:										■	◇	.70
יכול העביר ולא מסר יהא חייב - תלמוד לומר לא תתן. מסר למולך ולא העביר יכול יהא חייב - תלמוד לומר להעביר. מסר והעביר שלא למולך יכול יהא חייב - תלמוד לומר למלך. מסר והעביר למולך ולא באש, יכול יהא חייב - נאמר כאן להעביר ונאמר להלן (דברים י"ח) לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש. מה להלן באש - אף כאן באש, ומה כאן מולך - אף להלן מולך.	תניא נמי הכי:										■	.70	
העביר כל זרעו - פטור, שנאמר מזרעך ולא כל זרעך.	רב אחא ברבי דרבא:										■	◇	.70
העבירו סומא מהו, ישן מהו, בן בנו ובן בתו מהו?	בעי רב אשי:										^	◇	.70
תפשוט מיהא חדא											!	.70	
(ויקרא כ') כי מזרעו נתן למלך, מה תלמוד לומר? לפי שנאמר לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש - אין לי אלא בנו ובתו, בן בנו ובן בתו מניין? תלמוד לומר (ויקרא כ') בתו מזרעו.	דתניא:										■	! ◇	.70
תנא פתח בכי מזרעו וסליק בתתו מזרעו?											‡	.70	
דרשה אחרינא הוא: זרעו - אין לי אלא זרע כשר, זרע פסול מנין - תלמוד לומר בתתו מזרעו.											!	◇	.70

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
---	--

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אינו חייב עד שיעבירונו דרך העברה.	רב יהודה:											■	◇
היכי דמי?												^	◇
שרגא דליבני במיצעי, נורא מהאי גיסא ונורא מהאי גיסא	אביי:											!	◇
כמשורתא דפוריא.	רבא:											!	◇
אינו חייב עד שיעבירונו דרך עברה, העבירה ברגל - פטור.	תניא כוותיה דרבא:											■	◇
ואינו חייב אלא על יוצאי ירכו. הא כיצד? בנו ובתו - חייב, אביו ואמו אחיו ואחותו - פטור.												■	◇
העביר עצמו - פטור	[ת"ק]											◆	◇
מחייב.	רבי אלעזר ברבי שמעון:											◆	◇
אחד למולך ואחד לשאר עבודה זרה חייב.	[ת"ק]											◆	◇
למולך - חייב, שלא למולך פטור.	רבי אלעזר ברבי שמעון:											◆	◇
מאי טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון - אמר קרא (דברים י"ח) לא ימצא כך - בכ בעצמך.	עולא:											■	◇
ורבנן לא דרשי בך?												ז	◇
אבידתו ואבידת אביו - שלו קודמת.	והתנן:											■	◇
מאי טעמא?	ואמרין:											^	◇
אמר קרא (דברים ט"ו) אפס כי לא יהיה בך אביון - שלו קודמת לשל כל אדם.	ואמר רב יהודה:											ז	◇
והתם מאפס.												!	◇
שלוש כריתות בעבודה זרה למה? אחת לכדרכה ואחת לשלא - כדרכה, ואחת למולך.	רבי יוסי ברבי חנינא:											■	◇
ולמאן דאמר מולך עבודה זרה היא, כרת במולך למה לך?												ז	◇
למעביר בנו שלא כדרכה.												!	◇
ולמאן דאמר, מגדף עבודה זרה היא, כרת במגדף למה לך?												ז	◇
(במדבר ט"ו) הכרת תכרת, הכרת - בעולם הזה, תכרת - לעולם הבא. דברי רבי עקיבא.	לכדתניא: [רבי עקיבא]											■	◇
והלא כבר נאמר ונכרתה, וכי שלשה עולמים יש? אלא: ונכרתה - בעולם הזה, הכרת - לעולם הבא, תכרת - דברה תורה כלשון בני אדם	אמר לו רבי ישמעאל:											■	◇